

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Višestruka slavlja

Udaljenost kao izazov

U iščekivanju velikih događaja

50
godina misijskog lista

Apostolat molitve

Molimo za redovnice i posvećene žene, zahvaljujući im za njihovo poslanje i smjelost, da nastave nalaziti nove odgovore, suočene s izazovima našeg vremena.

Sadržaj

Uvodnik	Radosna vijest – 50 godina u službi evangelizacije.....	3
50 godina Radosne vijesti Iz života naših misionara	Čestitke uz obljetnicu	4
	Višestruka slavlja	7
	Udaljenost kao izazov	9
	U iščekivanju velikih događaja	11
Intervju	Don Stipo Miloš.....	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za veljaču.....	15
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Zagreb: Pjevači Betlehemske zvijezde.....	16
	Mlade nade Resnika	16
	Šušanj - Bar: Djelo Svetog djetinjstva i projekt Djeca pomažu djeci.....	17
	Pjevači Betlehemske zvijezde u župi Presnače	18
	Misijska zauzetost djece u župi Prozor	18
	“Djeca pomažu djeci” u Novom Travniku	18
Život jednog misionara Misijski velikani	Kroz džunglu i njezine opasnosti.....	19
	Sveti Ivan de Brebeuf i drugovi	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarin, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje “Opis plaćanja” navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Radosna vijest – 50 godina u službi evangelizacije

s. Ivana Margarin

mons. Luka Tunjić

Uvodniku prvog broja *Radosne vijesti*, koji je izašao u veljači 1972. godine, predsjednik Misijskog vijeća BKJ-a dr. Smiljan Franjo Čekada, nadbiskup vrhbosanski, objasnio je zašto su listu dali ime *Radosna vijest* i zašto su ga pokrenuli. Naglasio je da svi mi bez „ikakve sumnje moramo svjedočiti za Krista u svakoj prilici i svakom vremenu. Naše svjedočanstvo ne smije biti ljudska retorika, kojoj je svrha da privuče pažnju ili probudi interes za kakav zemaljski cilj. Iza našega svjedočanstva Kristovoj radosnoj vijesti mora stajati čvrsto osobno uvjerenje, punina vjere, koja se prelijeva i prelazi na druge kao snaga i život“, nastavio je. Kao što vidimo, nadbiskup Čekada na prvo je mjesto stavio važnost svjedočenja svakog pojedinca, i to u svakoj okolnosti i u svakom vremenu. Upozorio je i na možebitne probleme u prenošenju radosne vijesti, a to je pouzdanje u svoje vlastite snage i zemaljske interese. Ali je također naglasio da iza svjedočenja Krista Isusa mora stajati čvrsto osobno uvjerenje, punina vjere, koja daje snagu i život onomu tko ju prenosi i onomu tko ju prima. Prava vjera ne može štetiti i ostati neprimijećena. Ona govori sama za sebe i prelijeva se na druge kao zrak koji udišemo. Puni uskrsele vjere, apostoli su hrabro krenuli u svijet, jer nisu mogli ne govoriti što su vidjeli i čuli (usp. *Dj 4, 20*). „Što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom. I to vam pišemo da radost naša bude potpuna.“ (*1 Iv 1, 3 – 4*) Osobnu vjeru i vjeru Crkve, u čijem središtu je Isus Krist, prenosi su i prenose nakon apostola tijekom cijele povijesti naraštaji misionara, uključujući i današnje misionare.

Ako se kriza vjere pretvori u nevjeru, ona usporava evangelizaciju, pokušava ju relativizirati i učiniti nepotrebnom. Bilo je takva stanja duha i u vrijeme pokretanja misijskog lista *Radosne vijesti*. Zato nadbiskup Čekada sa žalošću u istom uvodniku piše: „Mnogi su ljudi danas izgubili vjeru. Kod drugih je ta vjera oslabila, dospjela – kako se kaže – u krizu... Tako danas mnogi misle, da su misije postale suvišne. Čemu ljude uznemiravati? Neka vjeruju u što hoće! Glavno je, da žive po svojoj savjesti. Bog može i kroz sporedna vrata uvesti ljude u nebo. Harmonija među ljudima, mir i blagostanje važniji su od navješćivanja vjere.“ Riječi napisane prije pedeset godina mogu se čuti i danas, nažalost, i među onima koji bi snagom službe trebali biti prvi promicatelji misija. Misionarska narav Crkve i spomenuta motrišta ubrzali su pokre-

tanje misijskog lista i dokle god se čuju slične riječi, treba još više misijski djelovati, jer takva mišljenja osiromašuju vjeru i umrtvljuju Crkvu. Što su takva stajališta izraženija, trebamo još žarkije moliti, misijski djelovati i jačati vjeru Crkve. Upravo je naš list *Radosna vijest* bio i ostao promotor produbljivanja misijske svijesti, budio i budi solidarnost prema mladim misijskim crkvama u nastajanju te pridonosio i pridonosi jačanju osobne i zajedničke vjere.

U prvom broju *Radosne vijesti* (veljača 1972.) donesene su statistike prema zadnjem popisu stanovništva. Prema tim statistikama u svijetu je tada bilo 3 509 290 000 stanovnika, a od toga 690 442 000 katolika. U Africi je bilo 36 900 000 katolika, a u Aziji 47 863 000. Prema današnjim statistikama, u svijetu živi više od 7,8 milijarda stanovnika, a od toga je blizu 1,4 milijarde katolika. Za ovih pedeset godina broj katolika u Africi povećao se za oko 100 milijuna, dok se u Aziji povećao za oko 73 milijuna. Ponosni smo i Bogu zahvalni što su i naši misionari i misionarke iz hrvatskog naroda pridonijeli toliko povećanju broja katolika u misijskim zemljama. Uvjereni smo da je misijskomu zvanju misionara i misionarki, produbljivanju misijske svijesti u našoj mjesnoj Crkvi te povećanju broja katolika dao značajan prinos i naš jubilarac *Radosna vijest*. Stoga je ovo prigoda da zahvalimo svim dosadašnjim nacionalnim ravnateljima Papinskih misijskih djela, glavnim i odgovornim urednicima *Radosne vijesti* te njihovim zamjenicima, našim dragim misionarima i misionarkama, prijateljima misija, pretplatnicima i čitateljima *Radosne vijesti* i svima koji su na bilo koji način podržavali misije i promovirali naš zajednički misijski list *Radosnu vijest*, koji slavi svoj zlatni jubilej.

Činjenica da je list djelovao u komunističko te ratno i poratno vrijeme uvećava važnost ove obljetnice i zaslužuje da mu naš naraštaj udahne novi život u najvažnijem poslanju Crkve, a to je evangelizacija i spasenje duša. Stoga neka ovo „miljenče“, kako ga u spomenutom uvodniku nazva nadbiskup Čekada, živi i donosi plodove koji se mjere ljubavlju prema misijama i kraljevstvom Božjim.

S. Ivana Margarin, FDC,
nacionalna ravnateljica Papinskih misijskih djela u RH

Mons. Luka Tunjić,
nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH

Pedeset ljeta Radosne vijesti u hrvatskom narodu

U veljači 1972. godine misijski list *Radosna vijest* ugledao je svjetlo dana, odlukom Misijskog vijeća BKJ-a, koju su biskupi donijeli 13. siječnja 1972. godine. U početku je izlazio dvomjesečno, ali je poslije počeo izlaziti svaki mjesec. Glavni cilj pokretanja lista bio je produbljivanje i širenje misijske svijesti, animiranje misijskog duha na našim prostorima, ali istovremeno i povezivanje naših vjernika s misionarima i misionarkama diljem svijeta.

Prigodom pedesete obljetnice izlaženja *Radosne vijesti* izričem iskrene čestitke svim urednicima i njihovim zamjenicima, suradnicima i čitateljima, kao i svim pomagaljima toga plemenitog lista. Bogu zahvaljujem da se unatoč brojnih kušnja održala *Radosna vijest* sve do danas i da je prepoznatljiva u svojem poslanju, uza sve druge mjesečnike koji izlaze na hrvatskome govornom području. Posebno mi je drago što se, usprkos mnogih podjela nakon Domovinskog rata, sačuvalo zajedništvo u uređenju i izdavanju lista.

Iako je opala kultura čitanja, zbog najezde elektroničkih medija, ipak *Radosna vijest* ustrajava donositi vijesti iz misija i o misijama, a još više odgajati vjernike za evangelizaciju i misijsko djelovanje Crkve. Uz čestitku za pedeset ljeta *Radosne vijesti*, pozivam sve na ljubav prema misijama. Budite iskreni suradnici i širitelji misijskog duha u svojim obiteljima i u svojim župama. Želim da *Radosna vijest* bude prepoznatljiva svojom porukom i poukom te da i nadalje širi nadu i optimizam koji nam po Duhu Svetome daje uskrslu Gospodin. Molim Blaženu Djevicu Mariju i sve zaštitnike misija da nas prate i zagovaraju, da bismo u ovim vremenima i na ovim prostorima ostvarili temeljno poslanje Crkve, u koje je uključen svaki vjernik.

Na urednike, suradnike, čitatelje i širitelje *Radosne vijesti* zazivam obilje Božjeg blagoslova!

Vinko kardinal Puljić,
nadbiskup i metropolit vrhbosanski,
predsjednik BK-a BiH

Poruka prigodom 50. obljetnice misijskog časopisa *Radosna vijest*

Raduje me saznanje da će misijski časopis *Radosna vijest*, koji uređuju naše nacionalne uprave u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, 2. veljače proslaviti 50. obljetnicu izlaženja. Tijekom svih tih godina časopis je na osobit način pridonio održavanju misionarskog duha u Božjem narodu, jer se upravo po svjedočanstvu brojnih misionara, koji dolaze iz vaših mjesnih crkava, pokazalo da je Crkva uistinu katolička, odnosno rasprostranjena po cijelom svijetu, i da smo stoga kao kršteni svi povezani jedni s drugima, a stoga i odgovorni jedni za druge.

Karizma Papinskih misijskih djela upravo je u tome da se otvorimo univerzalnoj Crkvi i njezinim potrebama: informacije u vašem časopisu potiču na molitvu i milosrđe za misije, da bi evanđelje, a s njim i spoznaja Isusa, Sina Božjega, koji je postao čovjekom za naše spasenje, doprla do kraja zemlje.

Obljetnica časopisa misijskih uprava Hrvatske i Bosne i Hercegovine pada iste godine u kojoj obilježavamo nekoliko misionarskih obljetnica na univerzalnoj razini: 400 godina od osnutka Kongregacije za evangelizaciju naroda, 200 godina od osnutka Djela za širenje vjere, 100 godina od uzdizanja Djelâ na razinu papinskih. Nadalje, 22. svibnja imat ćemo radost proslaviti beatifikaciju utemeljiteljice PMD-a Pauline Jaricot u Lyonu. Njezina osobna priča – mlada žena zainteresirana za misije, koja se željela dati u evangelizaciji u raznim oblicima – uči nas da je misijski žar dio zvanja svakog krštenika. Misijska djela pomažu da bi svaki krštenik otkrio i doživio činjenicu da je njegova vjera misionarska i univerzalna. Misionarska su jer žele biti podijeljena. Univerzalna su jer su otvorena cijelomu svijetu.

U svojoj poruci za ovogodišnji Dan misija papa Franjo piše: „Nadam se da će mjesne crkve u Djelima naći čvrsto oruđe za jačanje misijskog duha u Božjem narodu.“ Neka stoga 50 godina života vašeg časopisa posluži da još dublje živite povjerenu nam karizmu i da naidete na sve šire prihvaćanje u crkvama kojima služite. U tom duhu, zajedno s glavnim tajnicima pojedinih djela, izražavam svoje zadovoljstvo i najbolje želje za ovu 50. obljetnicu. *Ad multos annos!*

† Giampietro Dal Toso,
predsjednik Papinskih misijskih djela

Čestitka

Kada čovjek slavi pedeset godina braka ili isto toliko godina redovničkoga ili svećeničkog života, onda govorimo o zlatnom jubileju, jer je Gospodin Bog komu udijelio milost da zaokruži životnu cjelinu i da može biti sretan što je svoj životni vijek proživio u zajedništvu s drugima, dajući se i primajući u isto vrijeme.

Takvi jubileji života i predana i požrtvovna rada kojiput su prepoznati i od najšire društvene zajednice, koja im onda zahvaljuje tako što im dodijeli nagradu za životno djelo. Po svim tim obilježjima mudar čovjek spoznaje da je njegovo vrijeme polako isteklo i ako mu je Bog udijelio još koji čas, onda je to *bonus* koji treba iskoristiti da Bogu i ljudima bude zahvalan i da se pokaje za ono što je propustio učiniti ili je krivo učinio.

Kad je riječ o jednom časopisu koji izlazi u kontinuitetu pedeset godina, onda nije moguće govoriti o zlatnom jubileju, jer nam nije poznata njegova budućnost i hoće li doživjeti još koju takvu obljetnicu, ali to ne priječi da s radošću čestitamo i proslavimo prvih pedeset godina misijskog lista **Radosne vijesti**.

Iako su do II. svjetskog rata na hrvatskom jeziku izlazila čak tri misijska časopisa (*Crnče*, *Jeka iz Afrike* i *Katoličke misije*), otada pa sve do Svijećnice 1972. nije izlazio nijedan s tom tematikom.

Tada Misijsko vijeće BKJ-a, pod vodstvom predsjednika Vijeća, vrhbosanskog nadbiskupa dr. Smiljana Čekade, odlučuje ponovno pokrenuti misijski list, koji će se baviti samo misijskim poslanjem Crkve i biti pogodno sredstvo susreta vjernika i naših misionara i misionarka diljem svijeta.

List je tijekom ovih pedeset godina omogućio našim vjernicima da upoznaju službene dokumente Crkve s posebnim naglaskom na misijama, da uvide važnost i vrijednost misija, da po našim misionarima i misionarkama upoznaju druge narode, vjerovanja, kulture i običaje, da po entuzijazmu onih koji su poradi Krista sve ostavili i pošli u nepoznato i sami svoju vjeru jačaju i krijepe te da i sami, ostajući ondje gdje jesu, mogu svojom molitvom i darom pomoći širenju kraljevstva Božjega u svijetu.

Sada, s odmakom od pedeset godina, ne znam jesu li osnivači i pokretači *Radosne vijesti* bili baš svega toga svjesni i jesu li mogli baš sve „naštirati“ onako kako su htjeli ili je Gospodin taj pothvat posebno blagonaklono gledao. Činjenica je da je časopis samim svojim imenom *Radosna vijest* stavio naglasak na ono što je središte kršćanskog života i smisao svega misijskog poslanja, a to je *Radosna vijest – evanđelje* Isusa Krista. Svi oni koji su izabrali misijski poziv i poslanje učinili su to samo poradi Krista i njegove radosne vijesti.

U *Novom zavjetu* prvi put radosnu vijest donose anđeli pastirima u božićnoj noći Kristova rođenja (usp. *Lk 2, 10 – 11*) i tom viješću unose novo svjetlo u živote onih koji su tada bili na rubu društva, obespravljeni i prezreni.

Prvi broj misijskog lista *Radosna vijest* izlazi na Svijećnicu 1972., na blagdan kada starac Šimun, držeći u naručju novorođenog Sina Božjega, kaže za njega da je „svjetlost na prosvjetljenje narodâ“ (*Lk 2, 32*). Isus Krist je svjetlo svim narodima i to svjetlo vodi k spasenju i u život vječni.

Čestitam i zahvaljujem svima koji su tijekom ovih pedeset godina na bilo koji način u taj katolički časopis ugradili sebe i tako pridonijeli da po listu *Radosna vijest* Kristovo evanđelje svojim svjetlom obasja sve narode svijeta, i to po osobitu poslanju i neizmjernoj ljubavi za Boga i Crkvu svih naših misionara, volontera i promicatelja katoličkih misija.

† **Ivica Petanjak**,
biskup krčki,
predsjednik Vijeća HBK-a za misije

Čestitka s. Gordane Igrec, provincijalne glavarice družbe Kćeri Božje ljubavi povodom 50. obljetnice publiciranja misijskoga informativnog lista *Radosna vijest*

U ime družbe Kćeri Božje ljubavi najsrdačnije čestitam veliki jubilej – 50 godina gotovo neprekidna izlaženja misijskoga informativnog lista *Radosna vijest*, koji zauzima jedinstveno mjesto među katoličkim tiskovinama. Pola stoljeća misijski list *Radosna vijest* bio je sredstvo širenja dobrih vijesti o misijama i iz misija. Bile su to informacije o neumornu i predanu djelovanju naših hrvatskih misionara i misionarki i o njihovu zalaganju da evanđelje po njihovu misionarskom pozivu i primjeru stigne i do onih najpotrebitijih i najudaljenijih širom svijeta. Taj časopis nema samo informativnu ulogu, već je sredstvo misijske formacije i animacije po našim (nad)biskupijama, župnim i redovničkim zajednicama u bivšoj državi, a u novim prilikama u dvije zemlje – Bosni i Hercegovini te u Republici Hrvatskoj, povezujući hrvatske misionare i misionarke s njihovim brojnim prijateljima i podupirateljima širom svijeta.

Uz ovu „zlatnu“ obljetnicu izdavanja *Radosne vijesti*, posebno smo kao družba ponosne da su u stoljetnom postojanju Provincije Božje providnosti na ovim našim prostorima pola stoljeća njezine članice posvećene i angažirane u neizravnoj misijskoj djelatnosti i u radu tadašnje Misijske centrale, a danas u nacionalnim strukturama Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj i u BiH u svojstvu nacionalne ravnateljice PMD-a u Republici Hrvatskoj te radom u tajništvu Misijske središnjice Nacionalne uprave PMD-a BiH u Sarajevu. Naime, već od samog utemeljenja Nacionalne uprave PMD-a bivše države, sa sjedištem u Sarajevu, posebno s pokretanjem misijskoga informativnog lista *Radosna vijest*, od 1972. tri članice družbe postale su djelatnice tadašnje Misijske centrale u Sarajevu. Vodile su cjelokupnu administraciju i financijsko poslovanje, sudjelovale u pripremanju, tiskanju i raspodjeli misijskoga informativnog lista *Radosna vijest* te su vodile brigu za njegove pretplatnike. Usto je njihov rad u Misijskoj centrali obuhvaćao i pomaganje hrvatskim misionarima i misionarkama. One su sve priloge u novcu, hrani, odjeći, obući i lijekovima, koji su se slijevali u Centralu s područja cijele tadašnje države, razvrstavale, pravedno raspodjeljivale u pakete, koji bi godišnje dosežali i do stotinu, i koje su potom poštom slale na misijska područja. Na isti način naše su sestre nakon tiska pakirale i *Radosnu vijest*. U tome su im često, uza suglasnost ravnateljstva, pomagali i bogoslovi vrhbosanske katoličke bogoslovije. Sestre su tako sudjelovale i u formaciji budućih svećenika i budućih misionara, izgrađujući u njima misijsku svijest i odgovornost.

Zahvalne Gospodinu za mogućnost služenja u izravnome misijskom radu u Ugandi tijekom više od dvadeset godina te u neizravnome misijskom prinosu u izradi i širenju *Radosne vijesti* tijekom proteklih desetljeća, Kćeri Božje ljubavi čestitaju vam ovu „zlatnu“ obljetnicu, uz iskrene želje da *Radosna vijest* nastavi ostvarivati prvotni smisao – da bude i ostane u službi širenja radosne vijesti Isusa Krista, koji želi dotaknuti i preobraziti svakog čovjeka. Neka ova obljetnica ujedno bude i svojevrstan iskorak u pronalaženju novih načina i mogućnosti širenja *Radosne vijesti* te zalag još kvalitetnije budućnosti u misijskom poslanju opće Crkve i Crkve u hrvatskom narodu. U tome neka vam pomogne i zagovor najizvrsnijih kćeri Božje ljubavi – blaženih Drinskih mučenica te službenice Božje majke Franziske Lechner, utemeljiteljice družbe, koja je u svoje članice usadila veliku i duboku ljubav prema misijama.

S poštovanjem i iskrenom radošću čestitam i molim Božji blagoslov u daljnjem radu!

S. Gordana Igrec, FDC,
provincijalna glavarica

SALOMONSKI OTOCI
– S. Magdalena Marić

Na izmaku smo ove burne 2021. godine, koja nam je na svojem dolasku najavila velika iznenađenja i nepoznanice u različitim oblicima.

U knjigu sjećanja slažu se slike lijepih i važnih događanja kojima smo i mi sestre milosrdnice svjedočile ovdje na Salomonskim Otocima. Ove neobične i izazovne 2021. god. iskusile smo radosne trenutke slavlja kako vlastitih obljetnica i događanja tako i onih na razini Biskupije Auki i Župe Buma, kojima pripadamo i u kojima djelujemo. Poseban pečat ovoj godini dala su višestruka slavlja kojima smo obilježile važne obljetnice i događanja.

Prva velika proslava polaganja privremenih redovničkih zavjeta prvih dviju domaćih kćeri s otoka Malaite bila je na svet-

Višestruka slavlja

kovinu sv. Luize de Marillac, suosnivateljice naše družbe. Sestre Jeaner i Sylvester svojim su zavjetovanjem postale prve članice Družbe sestara milosrdnica sa Salomonskih Otoka, što doživljavamo kao veliku milost i neizmjeran dar od Boga. U ovo slavlje prelijepo se uklopila i 10. obljetnica od dolaska četiri sestre koje su prvi put hrabro kročile na salomonsko tlo 18. svibnja 2011. i tako započele milosrdničku misiju na pacifičkom otočju na kraju svijeta. Danas, nakon 10 godina misijskog djelovanja u Bumi, na otoku Malaiti, ima nas sedam redovnica i jedna djevojka pripravnica. Bogu dragomu hvala!

Na svetkovinu Uznesenja BDM naša s. M. Augustina (Marta) Nikolić proslavila je svoj zlata vrijedan jubilej 50 godina služenja Bogu u potrebitima. Slavila je cijela naša zajednica, prisjećajući se vlastitih većih i manjih jubileja te zahvaljivala Bogu

na pozivu kojim nas je svaku pojedinu obdario u Družbi sestara milosrdnica. Kako mu ne zahvaliti kad nas je i ponovno pozvao svaku ponaosob na novi iskorak te poslao do najudaljenijih krajeva svijeta svojom prisutnošću posvjedočiti Božju blizinu i ljubav za svako ljudsko biće.

Na kraju mjeseca kolovoza, ulaskom u postulaturu, djevojka Clotilda započela je svoju formaciju u kući odgoja u Bumi, što smo doživjele kao još jednu veliku radost, jer se naša zajednica povećala za jednog člana više.

Članovi Marijanske vinkovske mladeži, koji su svoju formaciju započeli u svibnju, obilježili su mjesec sv. Vinka – rujan dvodnevni duhovno rekreativnim programom u susjednoj zajednici Busu. Na susretu se okupilo 215 mladih, iz 11 zajednica prostorno velike Župe Buma. Bilo je to prelijepo i bogato iskustvo zajedništva mladih s mještanima tog

sela, koje je organizacijom susreta dalo veliku podršku mladima na početku putu nasljedovanja Marije. Tijekom devet dana duhovne pripreve za slavlje svetkovine sv. Vinka vodili su nas naši župni svećenici, kojima se na uočnicu i na sam dan svetkovine rado pridružio biskup Peter Houhou, predslaveći misno slavlje u župnoj crkvi. Nakon sv. mise svi sudionici slavlja međusobno su dijelili kruh sv. Vinka.

Suradnju triju grana vinkovske obitelji prisutnih u Bumi nastavile smo prvim zajedničkim posjetom zatvorenicima u jedinom gradu na našem otoku – Aukiju. I ondje nam se velikodušno odazvao na poziv naš biskup Peter, koji je predslavio misno slavlje u prostorijama zatvora na Misijisku nedjelju.

Mjesec listopad i ovdje je obilježen zajedničkim obavljanjem pobožnosti prema Mariji, i to na sasvim drugačiji način nego je to običaj u našem narodu. Pobožnost se obavlja u svakoj zajednici procesijom s kipom BDM, koji pohađa svaku obitelj i u kojoj ostaje kratko vrijeme i nastavlja posjet kroz cijelo naselje. Običaj je to koji svi veoma vole, iskazujući veliko poštovanje prema Majci Božjoj ukrašavanjem raskošnim cvijećem te pomnim čišćenjem prostora. Posebno je dojmljivo lančano moljenje *Krunice*, u čemu sudjeluju svi – od najmlađih do najstarijih – svatko jedno *Zdravo Mariju*.

Proslavu blagdana BDM od Čudotvorne Medaljice upriličile smo 27. studenoga u župnoj crkvi

misnim slavljem koje je predslavio o. Paulus, lazarist, rektor bogoslovije u Honiari, u koncelebraciji s ostala tri subrata lazarista.

Za vrijeme mise 24 mladih izrekli su svoja obećanja pred Bogom i svjedocima da će slijediti Isusa po Marijinu primjeru čistoćom srca i duše u svakodnevnim obvezama mladenačkog života. Doista je bilo prekrasno obogaćenje biti sudionicima toga misnog slavlja sve četiri grane vinkovske obitelji koje djeluju na Salomonskim Otocima: braća lazaristi, sestre milosrdnice, laička Udruga sv. Vinka te Marijanska vinkovska mladež. Nakon misnog slavlja uslijedilo je druženje za obiteljskim stolom sv. Vinka, na kojem se našlo okrepe za svakoga prisutnoga, jer kad se bratska i kršćanska srca složje, svega ima dovoljno. U isto to vrijeme dogodile su se velike pobune u glavnom gradu Honiari, na otoku Guadalcanalu, što je prouzročilo prekid zračnoga i oceanskog prometa. Tako su naši lazaristi neplanirano ostali duže među nama te nas obogatili du-

ISLAND
– S. M. Celestina Gavrić

Udaljenost kao izazov

hovnom obnovom, predavanjima i adoracijom, što je za nas velika milost. Dogodilo se prvi put da smo dijelili radost zajedništva 10 dana sa sva četiri svećenika lazarista koji djeluju na Salomonskim Otocima. Ovdje je doista velika milost sresti jedni druge i dijeliti sve životne situacije međusobno zbog okolnosti u kojima živimo, potpuno drugačijih od onih iz kojih dolazimo.

Na sličan način dijelimo radost suradnje s članovima Udruge sv. Vinka, koji se trude uočiti potrebe siromašnijih od sebe. Zajedničkim promišljanjem tražili smo način kako organizirati zajednice unutar njih samih u pomaganju najugroženijima. U tijeku je akcija prikupljanja novčanih sredstava za izgradnju doma za djecu – njih sedmero koji su ostali bez roditeljske skrbi. Njihova majka umrla je prije dvije godine, a otac se nakon njezine smrti preselio u Honiaru u potrazi za poslom i do danas se nije vratio svojoj djeci.

Zahvaljujemo Bogu za sve one ljude koji već jesu i koji će svojim novčanim prilogom pomoći toj i mnogim drugim obiteljima koje se suočavaju s velikim poteškoćama i hrabro nose sa siromaštvom, koje im je kruh svagdašnji. Hvala također i onima koji jesu i opet će uplatiti bilo koji novčani iznos za školovanje solomonske djece. Obrazovanje je nada za bolju budućnost ovomu narodu, a on to i

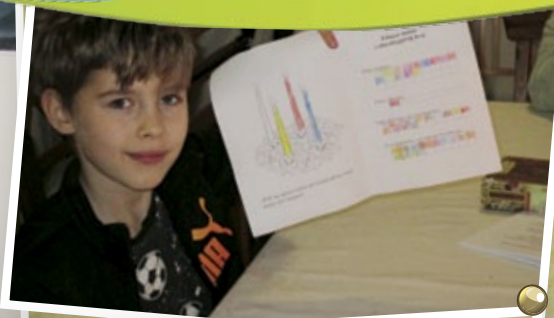
zaslužuje. Svjesne smo da ni jedan korak naprijed, ni jednu vrstu pomoći ne bismo mogle poduzeti i ostvariti bez molitvene i novčane pomoći naše družbe i nebrojenih znanih i nezvanih dobročinitelja iz domovine i dijaspore. Neka im svima dobri Bog uzvрати obilno izlijevajući svoj blagoslov po djelima življenoj vjeri.

Gledajući još jedanput unatrag na ovu 2021. godinu i osvrćući se na tolika događanja i akcije, puno je djece, mladih i odraslih osjetilo ruku pomoćnicu u zdravstvenoj skrbi, tečajevima engleskog jezika, učenja znanja i vještina šivanja i kuhanja, duhovnih sadržaja, obnova, predavanja i programa za nova duhovna zvanja. Sve je to ostvareno podržavanjem rada naše misije od ljudi dobre volje.

Gledano u cjelini na život na Salomonskim Otocima, mnogo zajednica na našem i svim ostalim otocima još uvijek žeda za duhovnim pastirima i redovnicima, žeda onih koji će im svojim sposobnostima omogućiti stjecanje novih znanja i vještina. Potreba i potrebitih je mnogo. Poslanika ovaj narod treba! Novih poslanika! Združimo se u molitvi da ih Bog pronade i u našem narodu, spremne odvažno odgovoriti na misijski poziv u volonterskom radu ili kao vjesnici radosne vijesti ovdje na plavom Pacifiku i na bilo kojem kraju svijeta gdje naša braća žedaju Boga.

Hvaljen Isus i Marija! Prolaze dani, tjedni i mjeseci, a ja se ne snalazim, zapravo ne uspijevam sjesti u pravo vrijeme pa opisati nešto za što mi se čini da bi bilo dobro podijeliti s vama i sa svim prijateljima i podupirateljima misija. Ovdje je lepeza djelovanja veoma široka, nas je malo, pa dok smo još zauzeti jednim djelovanjem, već dolazi drugo. I prostor na kojem djelujemo nerazmjerno je velik u odnosu na broj vjernika koje poslužujemo. Tako da nam puno vremena, sila i sredstava ide na svladavanje daljina.

Sjedište je naše župe, Župe sv. Petra apostola, Akureyri, na sjeveru Islanda, onako točno na sredini sjeverne obale. Mjesto je u dubini zaljeva. A onda se zemljopisni prostor župe proteže 300 km na istok i isto toliko na zapad. Uza župnu crkvu još je samo jedna nekretnina vlasništvo Crkve, filijalna kapela u Dalvíku, 42 km odavle, zapadno. Zapravo je ta kapela vlasništvo naše družbe, stjecajem okolnosti i gorućih potreba pastoralnog služenja. U svim drugim mjestima unajmljujemo ili dobivamo posuđene luteranske crkve za sv. misu, obično jednom mjesечно. Svećenik je samo jedan, tako da se nedjeljna sv. misa služi na samo četiri mjesta (1. nedjelja u mjesecu u

Blönduósu – 144 km, 2. nedjelja u Sauðárkrökuru – 123 km, 3. nedjelja u Siglufjörðuru – 90 km, 4. nedjelja u Húsavíku – 95 km.) S time što je on uspio organizirati tako da spoji slavljenje sv. mise uz vrijeme vjeronauka subotom ujutro, a zbog nemogućnosti da to uredi drugačije, za narod je tada služena i nedjeljna sv. misa. A to je bio i jedini način da djeca redovito sudjeluju na sv. misi.

Malo o siromaštvu na Islandu

Jednom sam dobila prigovor da kakve su to misije ići na bogati Island. O da, ovdje je sve savršeno organizirano. Tako sam i ja dugo mislila. A onda ti se pomalo otvara svijet ljudskog „savršenstva“.

Samo neki primjeri:

Brojna obitelj u kojoj je majka depresivni duševni bolesnik, a otac radi u graditeljstvu i to im je jedini prihod. A kada dođe kući, onda je on i suprug i njegovatelj i tata i pomagač u učenju i čistač i kuhar...

Žena strankinja, koja je oboljela, a prekratko je vrijeme radila u zemlji i nije stekla sva socijalna prava, kako god okrene, ne dobije dovoljno ni da preživi, a kamoli da još plati račune! Jednoj takvoj mjesecima smo pritjecale u pomoć.

Druga jedna, oboljela, pa joj primanja nisu dopustila da živi u normalno naseljenu mjestu. Otišla je u neko malo selo, gdje joj je sve daleko. Slučajno smo otkrile da nema dovoljno ni za hranu. Na takvoj

udaljenosti treba joj auto, a onda se nešto na autu pokvarilo i puno ju je došao popravak i to joj je onda dodatno otežalo preživljavanje. K tomu depresija, pa onda izoliranost. Ponudimo joj da malo dođe k nama, a ona će: „Nemam za gorivo!“ – i brizne u plač. Onda smo prikupile namirnica i svega što je normalno potrebno u jednom domaćinstvu, i to joj baš ja odvezem. Cijeli put od 284 km smišljala sam kako ću joj reći da je to za nju a da je ne uvrijedim ili da se ne osjeti ponižena. Pa sam smislila kako ću reći da mi je sv. Nikola rekao da to sve kod nje ostavim. Ali ništa od toga nije trebalo. Dok sam rekla: „Ovo je za vas“, samo je

srdačno zahvalila i pozvala me na čaj. A baš je bilo kišno i prohladno, pa sam prihvatila. A to je odmah i prigoda da malo popričam s njome. I onda, kad ja trebam ići, baš sam imala ugovoren posjet nekim vjeroučenicima na daljinu, kažem joj da bismo trebale isprazniti moje torbe. Ona je, kako je što vadila iz torbi, samo zahvaljivala, i onda počela govoriti: „Pa ja mogu živjeti od ovoga cijeli mjesec! Kad sam došla kući, moja poglavarica kaže: „To smo i htjele.“ Vidjela sam da joj je to bilo potrebno. I danas smo upravo opet razgovarale kako i što da učinimo za nju za Božić.

TANZANIJA

– don Nikola Sarić i don Dražan Klapež

U iščekivanju velikih događaja

Hvaljen Isus i Marija! Lijep pozdrav svima! Ovdje u Dakawi uvijek je radno. Da bi se osnovalo župu i misiju i da funkcionira pastoralno i socijalno, mora se uložiti puno truda i strpljenja. Dragi Bog je uvijek s nama, pa uza sve obveze, radosti i veselja ne ponestaje.

Prije dvadesetak dana nazvao me sin našega starog prijatelja Masaja Mwangira da me njegov otac želi vidjeti. Otišao sam predvečer k njemu u selo. Čekao me ispred kolibice, ispod akacije, sjedeći na svojem tronošću. Vidio sam da mu nije dobro. Pozdravili smo se i počeli razgovarati.

Govorio je o svojoj bolesti i liječenju. Ja sam slušao i gledao prekrasan zalazak sunca, koje je nestajalo iza krošnja prekrasnih akacija. Mala telad mukala je i galopirala prema kravama da ih nahrane dok su dolazile iz savane prema selu. Žene su izlazile iz kolibica s tikvicama u rukama da bi prije mraka već pomuzle krave. Mladi Masaji, morani, umorni i gladni, dolazili su prema nama te ponajprije pozdravili svojeg djeda Mwangira pa onda mene. Nakratko su prekinuli naš razgovor i otišli za kravama u štale. Kratko iza svega toga osjetim da mi nešto važno želi reći stari Mwangiro. Podiže oči prema meni i reče mi: „Baba

Dražane, ja bih se želio krstiti“, te nastavlja: „Imam četiri žene, a jednu ću od njih uzeti da bude uza me i da mi kuha i pomaže u ovim mojim zadnjim danima života. Ostale ću zbrinuti, podijelit ću im nešto krava, koza i ovaca da žive sa svojom djecom.“

Kad sam se nasmiješio i dao mu ruku i njemu je odmah odahnulo i uzvratio mi je osmijeh. Obojica smo bili radosni. Još smo razgovarali i dogovarali krštenje, a povrh naših glava na nebu su prekrasno sijale zvijezde. Majke su pomuzle krave, skuhale puru i zvale nas na večeru. Dogovorili smo dan krštenja, sve sam lijepo pozdravio, ušao u auto te kroz savanu i gustiš polako se vratio u Dakawu.

Dok sam vozio kroz savanu, razmišljao sam kako je njegov sin Richard razgovarao sa svojim ocem i savjetovao ga da se krsti. Otac je svojemu sinu Richardu dozvolio da ga pošaljemo u sjemenište prije desetak godina. Richard je završio srednju školu, ali nije nastavio teologiju. Jednog dana mi je iskreno rekao da on nije za svećenika i zamo-

lio me da mu pomognemo da ide na studij za liječnika. Pristao sam i ispunio mu želju. Upravo je završio studij i vratio se kući te nagovorio svojeg oca da se krsti. Hvala dragom Bogu na svojoj radosti!

U radosnom smo iščekivanju dvojice mladih bogoslova koji bi mogli biti ređeni 2022. za svećenike. Pantaleo Makoa i Henry Kanyau mogli bi biti prvi svećenici iz naše Župe Dakawa.

U sjemeništu imamo još sedmoricu mladića koji se pripremaju za svećeništvo. Dogodine, ako Bog da, imat ćemo veliku feštu. Svi se tomu veselimo.

Prošlu subotu imali smo pastoralni sastanak cijele župe. Bio je prisutan i misionar Nikola, koji se nedavno vratio iz Hrvatske. On je na sastanku iznio svoju želju da bi volio proslaviti svoju 50. godišnjicu misništva i misionarskog rada zajedno s novim mladomisnicima dogodine. Svi smo oduševljeno i s radošću to prihvatili. Cijela župna zajednica aktivno je uključena u pripremu tih velikih događaja u našoj župi.

Don Stipo Miloš od 1988. do 1996. godine bio je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela za područje cijele Jugoslavije, osim Slovenije. Trenutačno obnaša službu dijecezanskog ravnatelja Papinskih misijskih djela Dubrovačke biskupije, a sedam godina bio je u misijama u Zambiji.

? **Možete li nas u ovom intervjui, u povodu 50. obljetnice izlazenja misijskog lista Radosna vijest, uvesti svojim početcima i interesom za misije? Kad se u vama rodilo misijsko zvanje i želja za odlazak u misije?**

! Pedeseta obljetnica izlazenja misijskog lista *Radosna vijest* podudara se i s mojim početkom zanimanja za misije. Naime, te 1972. godine prvi broj sam uzeo u ruke u dubrovačkom sjemeništu, kao kandidat Vrhbosanske nadbiskupije i učenik Klasične gimnazije Rudera Boškovića. Odmah su me privukla pisma misionara te sam stupio u vezu s misionarom fra Ilijom Barišićem, koji je djelovao s još nekoliko subraču u tadašnjem Zairu. Dopisivanje s njime urodilo je mojom odlukom u trećem razredu da ću svoje svećeništvo

darovati misijama. Kad sam nakon mature stupio na studij u sarajevsku bogosloviju, onda sam sa skupinom bogoslova redovito odlazio u „Radosnu vijest“ ili Misijsku centralu, gdje smo zaposlenim sestrama (iz družbe Kćeri Božje ljubavi) pomagali pakirati list za poštu, kao i pakete misionarima. Čitanje *Radosne vijesti* sve je više učvršćivalo moje misijsko opredjeljenje.

? **Molim vas da naše čitatelje upoznate sa svojim odlaskom u misije: kad je to bilo, gdje ste misijski djelovali, što ste očekivali prije odlaska u misije, kakvo je bilo stvarno stanje kad ste onamo došli...**

! Kad sam već bio zaređen za đakona, 1980. godine, stupio sam u vezu s našim mladim misionarom u Zambiji vlč. Dominkom

Bilićem i obećao sam mu se pridružiti ako mi ordinarij dopusti. Nakon duhovnih vježba prije prezbiterskog ređenja povjerio sam svoju odluku i duhovniku, časne uspomene o. Miljenku Beliću, isusovcu. On me šokirao kad je pao preda me na koljena i zatražio blagoslov. Povjerio sam tu svoju tajnu cimeru Jozi Milanoviću, a on je meni otkrio da će u dogledno vrijeme prijeći u benediktince, što je i učinio. U razgovoru s nadbiskupom Markom Jozinovićem dobio sam dopuštenje i zahvalu što ću se pridružiti vlč. Biliću kao misionar *fidei donum*.

Nakon svećeničkog ređenja (29. lipnja 1981.) i mlade mise na Rokovo 1981. opsluživao sam filijalu Semizovac, kod Sarajeva, a najesen sam određen za kapelana u Župi Prozor i čekao dogovor s ordinarijem u Zambiji. On mi je odredio da odem u

Pedeseta obljetnica izlazenja misijskog lista *Radosna vijest* podudara se i s mojim početkom zanimanja za misije. Naime, te 1972. godine prvi broj sam uzeo u ruke u dubrovačkom sjemeništu, kao kandidat Vrhbosanske nadbiskupije i učenik Klasične gimnazije Ruđera Boškovića. Odmah su me privukla pisma misionara te sam stupio u vezu s misionarom fra Ilijom Barišićem, koji je djelovao s još nekoliko subrača u tadašnjem Zairu. Dopisivanje s njime urodilo je mojom odlukom u trećem razredu da ću svoje svećeništvo darovati misijama.

London, k misijskoj družbi Bijelih otaca, na učenje engleskog jezika i bližu pripravu za misije. To je trajalo tri mjeseca. Početkom ljeta došao je na tromjesečni odmor vlč. Dominko Bilić i prije njegova povratka u Zambiju priređen je moj oproštaj od rodbine i rodne župe u Ceru, kad mi je nadbiskup Jozinović, u koncelebraciji vlč. Zvonimira Baotića, urednika *Radosne vijesti* i Nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela, predao misijski križ.

Tako smo Dominko i ja sretni iskoristili prigodu proglašenja svetim bl. Maksimilijana Kolbea u Rimu u listopadu 1982., usput razgledali baziliku sv. Petra te kupili neke praktične potrepštine kojih nema u Zambiji. Iz Rima smo poletjeli i sretno sletjeli u Zambiju. Sve me nekako radovalo, a ponajviše odluka novog ordinarija, biskupa Potanija, koji nam je povjerio osnivanje nove misije, i to pod zaštitom Svete obitelji. Već je na tom području bilo nekoliko malih zajednica, s priprostim crkvicama od nekoliko drvenih stupaca i krovom od trave, a svrhu zvona vršila je automobilska čelična felga obješena na stablo. Za prijevoz smo imali jedan stari *Land Rover*. U početku smo dobili smještaj u baraci jedne cestograđevne tvrtke, a zbog sve većih pastoralnih potreba ja sam nabavio motorkotač prilagođen i za prašnjavi i asfaltirani put. Kako je to područje naseljavala većina iz plemena Lun-

da, upućeni smo u dvije različite misije na osam tjedana svladati osnove jezika lunda. U *Radosnoj vijesti* pozivali smo prijatelje misija da pomognu i uskoro smo započeli gradnju župne kuće, a onda i župne crkve.

? Što biste posebno izdvojili iz vašega pastoralnog rada u misijama? Ima li nešto što vas je (ne)ugodno iznenadilo?

! Teško je ukratko opisati rad misionara, ali bih istaknuo međusobnu povezanost misionara i vodstva biskupije. Velik je naglasak na uključivanju laika u pastoralni rad: vjeroučitelji (katehisti), zborovi, ekonomsko vijeće, pastoralno vijeće, a sve to stvaralo je male kršćanske molitvene zajednice. Najupečatljivije je misionarevo pouzdanje u Božju providnost i pripuštanje vodstvu Duhu Svetomu. To se očitovalo u činjenici da misionar krene u pohod postajama s jednim katehistom, s pokvarljivim autom ili motorom na velike udaljenosti kroz džunglu do udaljenih sela, a uopće se ne opterećuje eventualnim kvarovima, napadom banda, zvijerima, malarijom i tako redom.

U središtu su ljudi s njihovim potrebama, Isus Krist i njegova radosna vijest – evanđelje. Tako je misionar ispunjen 24 sata jer je instrument Božje ljubavi i blizine čovjeku, koji treba hranu, lijekove, put, most prijevoz. Zahvaljujući ljubiteljima misija i njihovim darovima, tijekom sedam

godina rada u Zambiji izgradio sam 22 crkvice, sa solidnim materijalom i limenim krovom, i tri mosta: 8, 12 i 22 metra raspona.

No nije sve ružičasto. Neugodno me iznenadilo koliko su europski kolonizatori ostavili negativnu sliku u memoriji afričkog čovjeka. Naime, u njima vlada uvjerenje da je nešto dobro kad se bijelcu slaže, kad mu se ukrade i kad ga uspiješ prevariti. Srećom, to se ne odnosi na bijelce misionare, ali u tome i pretjeruju, jer smatraju da misionar sve zna, sve može i za sve ima novca.

No najnegativnije što sam doživio kao misionar jest savjet liječnika kad mi je priopćio, nakon što sam se probudio iz stanja kome, da je i ta treća malarija bila cerebralna te da sam imao sreće što sam ostao živ i to bez invaliditeta. Zato, „čim prije iz Afrike“, jer sljedeća takva malarija ili te ubija ili čini invalidom. Teško mi je pao odlazak i nema dana da nisam srcem i mislima u Zambiji.

? Koja bi pastoralna praksa iz misija bila korisna za nas, koji bi dio pastoralnog života iz misija dobro došao u našoj mjesnoj Crkvi? Papa Franjo u poticajima za sinodni put Crkve preporuča da se osluhnu i čuju iskustva drugih crkava.

! Uvažavajući veliku razliku pastorala i potreba u nas i u misijama, ipak mislim da bi se povjerenje prema ulozi laika u Crkvi, što je praksa u misijama, mogla više

prakticirati i u nas. Ne mislim na podjeljivanje služba i radnih mjesta za plaću, nego na osjećaj suodgovornosti i evangeliziranja iz motiva vjere, svjedočenja...

Kao što misionar ne može biti sveprisutan, jer u pojedinu postaju dođe tek jednom mjesečno, tako i svećenik ovdje ne može redovito biti u svakoj obitelji, a zbog nedostatka svećenika već se i više župa povjerava jednom svećeniku. Zato svjesni vjernici životom u vjeri evangeliziraju svoju djecu, rodbinu, susjede, suradnike na radnom mjestu i treba ih spremati za upravljanje župama. Svećenik sve to sakramentno oblikuje i crkveno zakružuje. Nismo ud Crkve samo ponekada, nego nas krsni pečat obilježava i kad smo tužni i kad smo radosni, i u tjeskobi i u nadi.

? **Kakvo ste stanje misijske svijesti zatekli u našem hrvatskom narodu kad ste preuzeli službu nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela?**

! Kongregacija za evangelizaciju naroda imenovala me za Nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela u travnju 1988. I to za područje cijele Jugoslavije, osim Slovenije, a dužnost sam preuzeo to ljeto od dugogodišnjeg ravnatelja dr. Zvonimira Baotića, koji je bio i još neko vrijeme ostao i urednik *Radosne vijesti*, uključivo do broja dva 1990.

Od kolovoza te godine BKJ mi povjerava i uredništvo *Radosne vijesti*, pa sam obje dužnosti obnašao sve do ljeta 1996., kad sam od Kongregacije za evangelizaciju naroda zatražio i dobio razrješenje zbog odlaska u Zambiju na četiri godine misijskog rada.

Mislim da je misijska svijest u našem narodu neprestano rasla, što se vidjelo i u porastu misijskih zvanja i novčanih priloga za misije i misionare. Za taj rast uvelike su zaslužni i biskupijski ravnatelji Papinskih misijskih djela, koji su redom bili zaljubljenici u misije.

? **Možete li nam ukratko reći o misijskim aktivnostima i**

projektima koje ste provodili kao nacionalni ravnatelj PMD-a?

! Sve sam uhodane aktivnosti nastavio i provodio kao što su bile i ranije: misijske kasice, misijski plakati i papine poruke za Misijsku nedjelju i Dan svetog djetinjstva, ispraćaj novih misionara i misionarka s podjeljivanjem misijskoga križa, ljetni susret misionara, uvijek u drugoj biskupiji, objavljivanjem razgovora s misionarima i misionarkama kada dođu na odmor, objavljivanje knjiga kojima su autori naši misionari (Marin Mandić, Boris Dabo, Danko Litrić...), dogovorno prihvaćanje župne crkve sv. Male Terezije u Župi Presnače za nacionalno misijsko svetište, kao i pretisak molitvenika iste svetice – *Kiša nebeskih ruža* te početak *Mive* Hrvatska.

? **Koje su bile poteškoće u obavljanju službe ravnatelja u širenju misijske svijesti u našoj Crkvi, a koje u komunikaciji i u odnosu prema misionarima?**

! Rekao bih da su u prve tri godine glavne poteškoće bile što je još uvijek bio komunistički i ograničavajući sustav, s rastućom inflacijom, a onda Domovinski rat, pa nastanak novih država. Tako su me povijesna događanja svrstala u onoga koji je bio na časnoj dužnosti kao *posljednji* s naslovom „za Jugoslaviju, osim Slovenije“ i *prvi* „za Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu“.

? **Sigurno pratite misijsku djelatnost Crkve u hrvatskom narodu. Kakva je, po vama, misijska svijest među našim vjernicima?**

! Prepoznatljiv je određeni broj naših vjernika koji svoju ljubav prema misijama prenose na nove naraštaje i pridonos određenoj broja vjeroučitelja i vjeroučiteljica. Nažalost, dosta se toga mijenja u obiteljskom okruženju, u kojem se sve više osjeća zatvaranje i egocentričnost, pa sukladno tomu pada broj duhovnih zvanja, a time i misionara. S druge strane, raste broj pojedinih laika volontera i na području misija. Duh Božji djeluje i vodi Crkvu pa će, kao i dosada, svaka kriza proći.

? **Trenutačno obnašate i službu dijecezanskog ravnatelja PMD-a u svojoj, Dubrovačkoj biskupiji. Kako bi se mogao pojačati misijski pastoral da se svaki vjernik osjeti odgovornim za evangelizaciju i misijsko poslanje Crkve?**

! Već kod krštenja djece moglo bi se istaknuti roditeljima i prisutnoj zajednici da biti član Crkve znači i dužnost naviještanja evangelija, što je misijsko poslanje svakog krštenika. To treba popratiti molitva, žrtva i materijalno pomaganje. Svaka bi župa trebala promicati misijski list *Radosna vijest*, što bi uvelike kod vjernika proširilo i produbilo misijsku svijest i suradnju.

? **Kao što se može vidjeti, cijeli vaš život vezan je za misije. Što biste na kraju kazali svojim kolegama svećenicima, redovnicima, redovnicama i vjernomu puku glede misijske djelatnosti Crkve i misijskog pastorala?**

! Kada vjernik, u kojem god stajaložju i dobi bio, iskusi osobni susret sa živim Bogom Isusa Krista i u vjeri se pripusti vodstvu Duha Svetoga, prepoznat će radost osobnog davanja i darivanja Crkvi, a time je već na putu ostvarivanja misijskog poslanja. Nije to povlastica pojedinca, već usrećujuća dužnost svih. Katolik ne može ostati zatvoren i skučen, nego je otvoren i uključiv, i tako najbolje nasljeduje Krista. Radije biti svjedoci nego tek propovjednici, kako bi rekao veliki papa sv. Pavao VI.

? **Naš misijski list *Radosna vijest* u veljači 2022. godine obilježava 50 godina izlazenja. Što je značilo i što znači u širenju evangelizacije i ljubavi prema misijama?**

! Vjerujem da je *Radosna vijest* djelo Duha Svetoga u postkoncilskoj obnovi Crkve, koja je po svojoj naravi misijska, kako ističu koncilski i brojni postkoncilski dokumenti. Tu narav Crkve konkretiziraju misionari i misionarke, koji su „čudo Duha svetoga“, kako ih je nazivao blažene uspomene kardinal Franjo Kuharić. Njih najkonkretnije predstavlja vjerničkoj javnosti naš misijski list *Radosna vijest*.

Molimo za redovnice i posvećene žene, zahvaljujući im za njihovo poslanje i smjelost, da nastave nalaziti nove odgovore, suočene s izazovima našeg vremena.

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Našim čitateljima ova Papi-na nakana može pobuditi i neka pitanja. Ponajprije, što su to „posvećene žene“ i čime se bave? Odgovor na to pitanje mogao bi biti istodobno i odgovor na druga moguća pitanja.

Nakon Drugoga vatikanskog sabora i buđenjem novih karizma u Crkvi, nastojalo se i liturgijski obilježiti tu stvarnost posvećenih žena te se obred njihova posvećenja, jednostavno, naziva obred posvećenja djevice. Riječ je, dakle, o ženama koje ne pripadaju nekoj redovničkoj zajednici ili svjetovnomu institutu, a ipak žive svoje posvećenje u Crkvi i u svijetu. One ostvaruju evanđeoske savjete u svojem

zanimanju, živeći jednostavnim životom bilo same bilo u obitelji. Njihova duhovnost hrani se, kao i u svih kršćana, molitvom, Božjom riječju i sakramentima, a napose euharistijom. Tako temeljni poziv na svetost one u punu radosnom predanju svjedoče za evanđeoske vrjednote. Očito je da se susreću i s izazovima i okolnostima vremena, načina mišljenja i života svojih suvremenika, a svojim predanjem Bogu one istodobno bivaju otvorene za braću i sestre. Sve to čine i redovnice u svojim zajednicama i u svojim zanimanjima u susretu s ljudima ovog svijeta. Svi smo mi, svatko na svoj način, pozvani da služimo jedni drugima.

I redovnice i posvećene žene po svojoj naravi očito imaju osjetljivije srce i pozornije oči te spremnije ruke na svaku pomoć različitim potrebnicima. Vrlo često one su daleko ispred muškaraca u opažanju socijalnih, društvenih problema te se ističu i svojim inicijativama na različitim područjima, posebice na karitativnom planu. A za čitatelje *Radosne vijesti* sigurno nije nikakva novost, nego čak i potvrda onoga što smo rekli kada vide zauzetost redovnica i posvećenih žena u misijskim pothvatima. Stoga i ovaj Papin poticaj na molitvu za redovnice i posvećene žene doista zavrđuje našu pozornost i svu molitvenu zauzetost.

ZAGREB

Pjevači Betlehemske zvijezde

Već nekoliko godina djeca iz Župe sv. Antuna Padovanskoga sa zagrebačkoga Svetog Duha sudjelovala su u akciji Papinskoga misijskog djela svetog djetinjstva. I ove godine rado su se odazvala uoči Bogojavljenja, u srijedu 5. siječnja, znajući da će prikupljeni novac biti namijenjen siromašnoj djeci u dalekim zemljama. Zahvaljujući roditeljima i časnomu bratu Vilčeku Novačkomu, koji se pobrinuo za izradu kruna za kraljeve i kostima za sve, djeca su uvijekbala pripravljeni program.

Školarci članovi dječjega župnog zbora „Antunovi slavuji“ bili su veoma znatizheljni i uzbuđeni kako će to izgledati i kamo će sve ići. Pjevajući po zagrebačkom Kaptolu božićne pjesme, mogli smo osjetiti radost ljudi na ulicama, koji su nas zaustavljali i molili da nas slikaju i snimaju. Gledajući kako se ljudi vesele, djeca su još radosnije i s više žara pjevala. Obilazeći samostane, bogosloviju, Nadbiskupski duhovni stol i katoličke knjižare, mogla se osjetiti radost svih onih koji su nas primali i slušali „Antunove slavuje“ kako

razdragani pjevaju božićne pjesme i radosno izgovaraju riječi recitala. U hodu su se mogla čuti razdragana pitanja djece – koliko su novca prikupili, hoće li im možda još tko dati novca, hoćemo li to ponoviti i iduće godine... Obradovali su ih i domaćini koje su posjetili, jer su bili počašćeni slatkisima i pićem.

Radost se proširila i u našoj cijeloj župi. Nakon što smo obišli predviđene lokacije, zaustavili smo se kod kućice živih jaslca blizu katedrale i pjevali božićne pjesme, a prolaznici su se zaustavljali i uživali u koncertu. Sutradan, na Bogojavljenje, radost se nastavila i na misnom slavju u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga, kad su djeca svoju izvedbu predstavila i župnoj zajednici. Mnogi su župljani nakon mise izjavili da su sretni što su „Antunovi slavuji“ sudjelovali u svemu.

Hvala dragomu Bogu što su djeca uspjela izdržati dokraja te nisu posustala u maloju žrtvi za svoje vršnjake i hvala svima koji su radosno dali novčane priloge za djecu u potrebi!

S. Ivanka Darojković

ZAGREB

Mlade nade Resnika

kraju posjeta djeca su posvjedočila o razlozima zašto su u pohodu i zahvalila na darovima koje će proslijediti djeci u misijskim zemljama, koja oskudijevaju u osnovnim životnim potrepštinama.

I ove su godine župljani bili velikodušni i tako se uključili u tu hvalevrijednu akciju. Djeca su prikupila više od 10 000 kn i nisu krila svoje oduševljenje što su svojom žrtvom mogla toliko skupiti za svoje vršnjake. Djeca su po vrlo

hladnu vremenu hodala svojom župom i tako pokazala kako biti pravi misionari, koji usprkos poteškoćama nikada ne posustaju te i kad je puno toga protiv njih, u svijetu svjedoče svoju vjeru u Isusa i radosno šire njegovu radosnu vijest spasenja.

Uz geslo „Djeca pomažu djecu“, prisjetimo se svi što znači imati dječje srce i kako nasljedovati Krista.

Dario Čalušić

Još jednu godinu zaredom djeca Župe uznesenja BDM u zagrebačkom Resniku krenula su 6. siječnja u pohod svojom župom kao „kraljevi“ – pjevači Betlehemske zvijezde. S blagoslovom župnika vlč. Marijana Piskača, četiri skupine djece pohodile su svoje župljane obučene kao Tri kralja i anđeli, uz pjesmu i recitacije. Na

ŠUŠANJ – BAR

Djelo Svetog djetinjstva i projekt *Djeca pomažu djeci*

Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2022., po Djelu svetog djetinjstva i aktivnosti Djeca pomažu djeci ostvareno je posebno molitveno i konkretno zajedništvo dviju mjesnih crkava u Crnoj Gori: Kotorske biskupije i Barske nadbiskupije.

Djeca i mladi iz Šušnja, Brca i Sutomora (Kotorska biskupija) te iz Zubaca i Bara (Barska nadbiskupija) pripremali su se za taj zajednički projekt već od Svjetskog dana misija u listopadu 2021. Tad su već na dar dobili male misijske kućice, koje je od gipsa izradio Mladen Perković, iz Vinkovaca, a koje su djeca sama trebala obojiti i ukasiti. Djeca su dobila *Molitvu malog misionara*, *Povelju malog misionara* te na posebnim kartonićima fotografije s osnovnim podacima misionara Crkve u Hrvata. Tako su djeca mogla izabrati jednoga od misionara ili misionarki, za njih moliti, upoznati se s njihovim radom te učiniti neku žrtvicu za uspjeh njihova rada. Vrhunac tih aktivnosti doživjeli su na svetkovinu Bogojavljenja. Svetu misu u župnoj crkvi u Šušnju u 11.30 predslavio je kotorski biskup mons. Ivan Štironja, kojega su posebno pripremljenim stihovima o vjerskoj tradiciji u Šušnju i ljubavi prema rodnom kraju pozdravili otac i sin Berto i Simon Paladin. Tom je prigodom mladima iz Šušnja koji su bili vodiči na prošlogodišnjem planinarskom *Putu ljepote* uručena zahvalnica za suradnju i pomoć župi.

Na kraju svete mise predstavili su se pjevači Betlehemske zvijezde. Jedna je to od akcija Djela sv. djetinjstva, u kojoj djeca, obučena u kraljeve, pjevajući božićne pjesme nose znak Betlehemske zvijezde, naviještajući tako božićnu blagovijest. Stigao je i mali sv. Nikola, koji je najmlađima u Šušnju donio božićne darove.

Prigodne aktivnosti povodom Dana Djela sv. djetinjstva nastavljene su i u večernjim satima u Baru, gdje je u konkatedrali slavljena svečana euharistija, koju je predvodio kotorski biskup Ivan Štironja, uz koncelebraciju barskog nadbiskupa Rroka Gjonlleshaja, barskog župnika Kelmenda Spaqija i upravitelja župa Šušanj, Brca i Sutomore Dejana Turze. U svojoj propovijedi biskup Štironja govorio je o novorođenom Kralju, koji je „u betlehemskejštalici zagrlio sve ljude dobre volje i tako zapalio vatru međuljudskih odnosa između svih rasa i naroda i plamen ljubavi između Boga i ljudi“. „Papa Franjo često poziva da podemo u periferije, taj novi Jeruzalem, gdje se nalazi Isus“, kazao je i zapitao se: „Jesmo li prepoznali toga novorođenog Kralja“, te nastavio: „Nije važno

po kojem kalendaru slavimo Božić, nego je važno kako ga slavimo i slavimo li ga uopće. Je li novorođeni Kralj zavladao ponajprije srcima nas kršćana? Je li među nama samo radi folkloru ili ga slavimo cijelim bićem? Pozvani smo pronaći ga u svakom čovjeku, posebno u onom bratu i sestri koje ne podnosim i ne mogu ih vidjeti svojim očima, u neprijatelju koji mi je suprotstavljen zbog predrasuda“, kazao je biskup Štironja te naglasio da bi sve te osobine koje opisuju Isusa trebale krasiti svakog kršćanina.

Poblize je zatim upoznao prisutne s Danom Djela svetog djetinjstva i gesla pod kojim djeluje to papinsko misijsko djelo. „Teško je i zamisliti da je i jučer u svijetu umrlo od gladi više od 30 000 ljudi, među njima najviše djece“, naveo je poraznu činjenicu mons. Štironja, koji i sam iza sebe ima višegodišnje iskustvo života i rada u misijama.

Poslije svete mise održano je predstavljanje misijskoga djela Crkve. Program je započeo *Molitvom malog misionara*. Potom je župnik Dejan Turza u ime organizatora predstavio put i aktivnosti koje su iznjedrile tu zajedničku akciju dviju mjesnih crkava u Crnoj Gori. Izrazio je radost što je taj projekt ove godine ostvaren zajedničkim snagama. Potom je kotorski biskup govorio o svojem misijskom iskustvu i životu ljudi u Africi, uz fotografije i video snimke. Na kraju programa svima je zahvalio barski nadbiskup Rrok, a posebno organizatorima i djeci. Izrazio je radost zbog ostvarena zajedničkog projekta *Djeca pomažu djeci*.

U organizaciji u Šušnju pomogli su župni animatori Božidar Vučetić i Anđela Pepdonović, a od mladih posebno se istaknula Nikolina Nreković. S njima je bio đakon Damir Vrbešić, dok je u Baru realizaciju aktivnosti koordinirala s. Laureta Frrokaj. U misijskoj akciji prikupljen je iznos od 574,64 eura, koji će biti upućen našim misionarima. Svima koji su na bilo koji način sudjelovali u cijelom događanju od srca hvala!

PRESNAČE

Pjevači Betlehemske zvijezde

Pjevači Betlehemske zvijezde iz Župe svete Terezije od Djeteta Isusa u Presnačama, unatoč pandemiji, i ove godine uoči Bogojavljenja, 5. siječnja, odlučili su krenuti u pohode da bi sudjelovali u akciji Papinskoga misijskog Djela svetog djetinjstva *Djeca pomažu djeci*.

Dane nakon božićnih blagdana iskoristili su za dogovor i pripremu, ponavljanje pjesama, recitacija, pravljenje misijske kasice... Na svojem putu radost i svjetlo Božića

donijeli su u domove svojih obitelji i župljana, ali i u dom banjolučkog župnika, kao i u samostane sestara milosrdnica, klanjateljica Krvi Kristove te misionarka ljubavi. Također su pohađali i biskupa ordinarija mons. Franju Komaricu, pomoćnog biskupa mons. Marka Semrena te svećenike i časne sestre koji žive u ordinarijatu. Tijekom pohoda prikupili su i prilog od 430 maraka i 25 eura, koje će proslijediti Nacionalnoj upravi Papinskih misij-

skih djela BiH, sretni što su se i ove godine priključili malim pjevačima širom svijeta te dali svoj prinos u ovoj misijskoj akciji. Pjevače su na njihovu putu pratili župnik mons. Ivica Božinović i vjeroučiteljica Blaženka Ivekić.

Blaženka Ivekić, vjeroučiteljica

Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2022. godine, kad se slavi Dan svetog djetinjstva, u Župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru bilo je sve u znaku tog dana i misija. Osnovnoškolci su ponovno pokazali svoju zauzetost za misije i da imaju veliko srce za potrebite. U misijskim

PROZOR

Misijska zauzetost djece u župi

kasicama prikupljeno je 4536 konvertibilnih maraka.

Djeca su svoje priloge prikupljala od Misijske nedjelje do Bogojavljenja. Pripremajući se još od Misijske nedjelje, djeca su u animacijskome misijskom tjednu imala prigodu da na vjeronaučnim susretima više čuju o misijskoj djelatnosti i o siromašnu načinu života svojih vršnjaka. Misijske kasice koje su dobila na Misijsku nedjelju djeca su donijela pred oltar oko Maloga Isusa na Bogojavljenje.

Većini djece to nije bila prva misijska akcija. Više puta i na različite načine pokazali su svoju zauzetost i osjetlji-

vost za misije. Planiramo i tijekom korizme prikupljati materijalna sredstva za bogoslova Josipa Soldu, koji se nalazi na godišnjoj praksi u Etiopiji. Razlog više što ćemo podržati proširenje pekare o kojoj se skrbi bogoslov Josip jest i taj što je on rodom iz Rame. Neka svima nama djeca budu primjer da zajedništvom i osjećajem za drugoga možemo učiniti puno. Uz materijalnu pomoć na svima nama je i molitvom pratiti rad naših misionara te upravo molitvom izmoliti tako potrebna misijska zvanja.

S. Marinela Zeko

TRAVNIK

"Djeca pomažu djeci" u Novom Travniku

Na poziv župnika Marka Majstorovića, svete mise u 8 i 11 sati na Bogojavljenje, kad se slavi i dan Djela svetog Djetinjstva, predslavio je mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH. Mons. Tunjić je u homilijama povezo sveta Tri kralja, naše misionare i obvezu svih vjernika da budu u službi evangelizacije. Objasnio je da je prva zadaća misionara navještaj radosne vijesti o kraljevstvu nebeskome, ali i da misionari grade škole, ambulante, ustanove za različite potrebe, bunare za pitku vodu, pomažu poboljšati bavljenje poljoprivredom i svime što će olakšati život svojih vjernika i ljudi u misijama. Najveće je sve-

dočanstvo zapravo njihova živa vjera na djelu. Govorio je i na koji način vjernici mogu podržati i pomoći misionarima. U prvom redu molitvom, ali i materijalnom pomoći, te iznio neke statistike koje na najbolji način govore koliko Katolička crkva čini dobra u misijama. Na poseban način je istaknuo *Misijsku kunicu* i misijske kutijice, kao najlakši i najbezbolniji način prikupljanja pomoći, te čitanje *Radosne vijesti*. Pozvao je na pretplatu na taj list, koji je pun optimizma, vjere i nade. Sve to zajedno jača vjeru čitatelja *Radosne vijesti* i budi solidarnost za misije, tako da su čitatelji *Radosne vijesti* i najveći prijatelji i podupiratelji misija.

Nakon misa župnik je zahvalio mons. Tunjiću i svojim vjernicima na misijskoj brizi te obećao da će se on i njegovi vjernici još više zauzimati za misije. I inače Župa uzašašća Gospodina u Novom Travniku rado prati i provodi sve misijske projekte, posebno one koje promovira Misijska središnjica iz Sarajeva.

Vič. Marko Majstorović, župnik

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Kroz džunglu i njezine opasnosti

Ovaj put smo, uistinu, bili blizu bengalskom »šaronji«, tigru. Malo da nas nije počeošao po leđima... No, to nije bila jedina nevolja toga dana.

Najbolje, da započnem s početka, od rujanskog popodneva. Od silne vrućine i sparine puca mi jedna metkovska glava. Put nije dug, tek dva sata hoda do Šobnomoškara, gdje me čeka čamac za Malsabanghi. — Lijepo ime: »Razbijeni lonac«! — Onil i Kanai će sve urediti za put. Pa i jesu majstorski uredili! Sjede i puše bengalsku lulicu... Lađica je dolje kod rijeke u maloj džungli — puna vode i blata! Trči amo, trči tamo, i za jedan sat bilo je ipak sve spremno za put. I moj »krevet«. Onil je odnekle donio tri stare, grbave i gnjile daske, da se ja na njima »odmorim«.

Ćomotkar bićana hobe! — Bit će to, oče, krasan krevet za vas!» veli zadovoljni Onil.

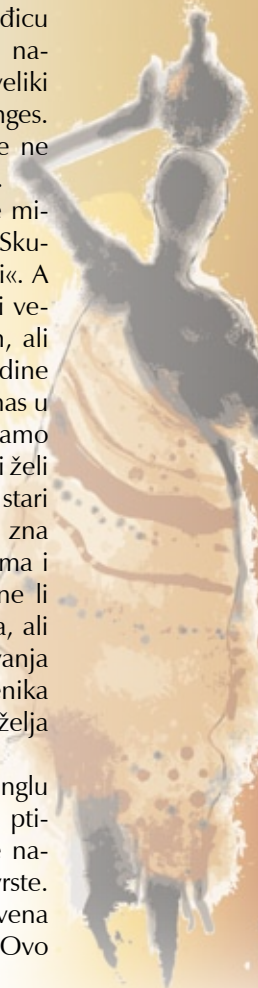
A meni je srce za dva inča (inč je 2.54 em)... No valja pokazati veselje, da se Onil ne ražalosti. Pripravljajući taj »krevet« jedna je daska pukla na tri komada. A druga je bila tako grbava, da je nikako nisu mogli smjestiti u čamac. Tako je ostala tek jedna daska, pa se moj lipi Ante vježbaj po noći u ravnoteži...

Prije nego ćemo niz Ganges, htio sam nešto malo prigristi. Od jutra nisam ništa jeo. Za nekoliko ana kupio sam »neru«, nekakvu vrstu dvopeka. Tvrdio je to, da ti zubi pucaju. No kad nemaš drugo, i to je dobro. Oko mene se skupila dječica, pa smo sve bratski podijelili. Mala Pospomi reče da njezina bolesna sekica nema ništa kod kuće, plače od gladi. Ona je dobila glavni dio, pa je kao mala vila brzo odletjela u selo, da ponese »neru« svojoj sestrici. Ni svoga dijela nije jela: sve će dati maloj Kamini. Divota! Meni više nije trebalo hrane. Pogled na tu sestrišku ljubav bio je dosta za mene...

Kroz džunglu guramo lađicu do rijeke. Onil tjera dječicu na traga kući, jer od jučer jedan veliki krokodil vreba dolje uz Ganges. Ali djeca ko djeca: ničega se ne boje. Osobito Onilov Mihael.

Predvečerje je. Ganges je miran kao ulje. Uistinu krasno! Skupa izmolismo »Pozdrav Gospi«. A poslije toga i krunicu. Veslači veslaju i odgovaraju muževnim, ali izmorenim glasom. Ove godine ih tuče silna bijeda. Idem danas u njihovo selo. Još nikada nije tamo bio svećenik. Oko 200 obitelji želi stupiti u Crkvu. Glavar sela, stari Obhoe je s nama. On još ne zna molitve, no sklopljenim rukama i žarom svoje duše moli. Divne li vjere! Poteškoća će biti dosta, ali oni su poslije dugog savjetovanja odlučili pozvati Isusova svećenika u svoje selo. I davna im se želja eto ispunjava...

Prolazimo uz veliku džunglu zvanu »Pakhirala — Carstvo ptica«. I živa je to istina. Tu se nalazi na milijune ptica svake vrste. Stabla su jednostavno pokrivena njima i njihovim gnijezdima. Ovo

su šume, gdje je zabranjeno pucati na ptice. Čudo Božje ljepote! Na tisuće »mamica« dolaze s hranom i iz velike visine se spuštaju ravno na svoje »piliće«. I nikada da se zabune u tuđe gnijezdo! A mališani pište i otvaraju kljuniće, da ih »mamica« napuni...

Već se spustila noć, tiha i tajanstvena sunderbanska noć. Tek mir i noćni šapat džungle. Jeste li vi to ikada doživjeli? To se ne da opisati, taj tajanstveni šapat prašume i mrmor Gangesa, ta nerazumljiva i vječna jeka ispod orijaških »gheon« stabala i iz sitnog »bogra« grmlja, to dozivanje noćnih ptica i bezazleno štektanje jelena i podmuklo režanje tigrova... A onda opet tišina i mir, opojni noćni zadržak džungle, pomiješan s tugaljivom pjesmom sunderbanskih ribara.

Bože moj, kako si divan u svojoj prirodi!

Bilo je već deset sati navečer, kad smo stigli u Malšabanghi. Blato do koljena. U Obhoevoj kući će biti sesoska sjednica.

Sjedim uz malu svjetiljku. Blijeda i ispaćena lica izgledaju još bjednija. Silno trpe. Mnogo dana već nema ju riže. Dječica su im bez mlijeka. Dragi se Bog ipak i za njih pobrinuo. Baš sam primio pomoć iz Sjedinjenih Američkih Država, pa smo odmah organizirali pomoćnu akciju u selu. Prvi će biti najbjedniji. Svima je teško, ali s kolikom su oni ljubavlju između sebe određivali kome treba prvome pomoći!

Poslije toga smo razgovarali do u kasnu noć. Otvorili su mi svoje srce. Oni žele Isusa, žele njegovu ljubav. Toliko su me toga pitali. Najviše ih zanima naš svećenički život. To je za njih neshvatljiva tajna: ostaviti oca, majku, odreći se obiteljskog života, otići daleko od svoje domovine. A zašto? To je bilo njihovo veliko pitanje ...

»Zbog Isusa i zbog vas!« bio je moj odgovor. Mnogi od njih još nikada nisu vidjeli svećenika. Dječica su se u početku malo bojala, no ubrzo smo postali veliki prijatelji. Osobito, kad sam im počeo govoriti o Blaženoj Gospi i o Njezinoj majčinskoj ljubavi prema nama. Neki su od njih bili u Gosabi, u prošteništu Fatimske Gospe. Njezina majčinska ljubav već im osvaja a za Srce svih srdaca — za Srce Isusovo ...

Pred noć smo se oprostili. Noćas mi treba prispjeti još u Satjeli. O spavanju, dakako, nema ni govora. Moj slavni grbavi »krevet« pliva na dnu ladice u vodi, koja je unutra zapljusnula. No put nije baš dug, tek tri sata. Samo su mi se noge ukočile. A kiša nas je sve smočila do kože.

Okolo tri sata izjutra prispjeli smo do Norešove kuće. Sve naokolo bilo je poplavljeno od tropskih kiša. Noreš nas je dugo čekao, no kad nas nije bilo, sirota je zaspao na mokrom trijemu svoje kolibe. Nisam ga htio buditi. Kanio sam sjesti u jedan kutić i čekati jutro. No pred kućom mi se osklizne noga i ja padnem u jednu

lokvu. A Norešov pas se uplašio i počeo lajati. I tako je metkovski »lopov« bio otkriven!

Noreš je izvukao neku veliku rogožinu, a ja sam na nju stavio tvrdi papir od američkih kutija za konzervirano mlijeko, pa je tako donekle bilo suho. Ali odijelo mi je bilo skroz prokislilo. Umoran sam, mislio sam pa ću već naskoro zaspiti. Ali nepodnosiv zadržak sa svih strana kao da će me ugušiti. Svuda naokolo močvare i zagušljiva vlaga. Izvučem iz torbice »Dettol« za dezinfekciju i poprskao sam sebe i sve stvari naokolo. Sad se osjećao zadržak bolnice. Nekako sam ipak zaspao. No, nisam dugo spavao. Milijun komaraca počeo je naskoro svoj noćni »radio-program« ...

I u ovom selu ima mnogo nada, pa se za te ljude pomolite!

Nego ja o svemu i svačemu, a o mome »prijatelju šaronji« ni riječi. Crn mu obraz, baš nas je uplašio. Na putu nas je zahvatila velika oluja na otvorenoj rijeci, pa smo požurili u jedan mali rukav rijeke, da se na obali pod stablima zaklonimo od nevremena. No jedva smo pristali, počeo naš lađar drhtati kao šiba na vodi. Iz grmlja je doprlo do njega opasno režanje. I što bi dlanom o dlan, veslali smo kao ljudi natrag u uzburkanu rijeku. U valovima možeš barem plivati — ako te ne ulovi krokodil! Ali s tigrovim šapama nema šale. I tako izmače našem »šaronji« masni ručak — mršava dalmatinska srdjela...

Sveti Ivan de Brebeuf rodom je iz Conde-sur-Virea, u Biskupiji Baux (Francuska). Pogubljen je 16. ožujka 1649., a prije njega je pogubljen Izak Jogues, 18. listopada 1647. godine. Osim njih dvojice domorodci Sjeverne Amerike iz plemena Irokeza okrutno su mučili i ubili još šestoricu članova Družbe Isusove, koji se svi zajedno štiju kao Sjevernoamerički mučenici.

Sveti Ivan de Brebeuf i drugovi

Misijski papa Pio XI. proglasio ih je blaženima 1925., a svetima 1930. godine. Ta šestorica svećenika i dvojica časne braće bili su Francuzi. Djelovali su u jednoj od najtežih misija u povijesti evangelizacije, na području Velikih jezera, u Sjevernoj Americi.

Trojicu su ubili u irokeškoj misiji, a petoricu u huronskoj. Godine 1642. ubili su časnog brata Renea Goupila, 1647. časnog brata Ivana de la Landea, zatim Antuna Daniela 1648., a 1649. Gabrijela Lamenta, Karla Garnjera i Noela Chabanela.

U misiji među Huronima bila je teška klima, slaba hrana, a stambeni i higijenski uvjeti očajni. Rijekama su plovili u kori od drveta, koju su nosili sa sobom.

U tome močvarnom području bilo je mnogo komaraca. Zimi su puno pješačili te im je i snijeg zadavao mnoge nevolje. Misionari su morali trpjeti ili propuhati u skloništim ili neugodan miris dima i znoja ljudi i životinja, koje su boravile u istim prostorijama s domorodcima. Uza sve to morali su učiti njihov teški jezik, koji s europskim jezicima nije imao ništa zajedničko.

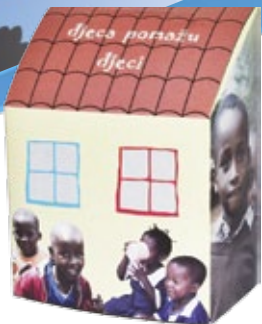
Na kraju ih je najviše pogodio neuspjeh u pokrštanju tih plemena. Za svako zlo koje bi ih snašlo, oni bi okrivljivali misionare.

De Brebeuf se svojim zavjetima i obećanjima nije šalio. Ostao im je dosljedno i herojski vjeran, pogotovo kad je bio napadan i mučen. Njegov subrat otac Ra-

gueneau, koji ga je veoma dobro poznao, svjedoči da u njegovim pisanim uspomenu najčešće nailazimo na želju da umre za slavu Isusa Krista.

Nakon punih šest godina mukotrpnog rada Ivan je krstio tek jednoga zdravoga odraslog čovjeka. Četiri godine kasnije cijela misija ima samo 60 kršćana. Kao i na mnogim drugim mjestima, i ondje je trebalo sjeme Božje riječi zaliti ne samo znojem i raznim odricanjima, već i vlastitom krvlju. Na tu žrtvu bili su spremni ti vrijedni isusovci. Njihova mučenička krv bila je kasnije sjeme novih kršćana. Tako su njihovi nasljednici govorili da na Gospodnjoj njivi ne djeluju oni, već anđeli.

Spomendan je tih mučenika u Družbi Isusovoj 19. listopada.

ZA MISIJE I MISIONARE

N. N. 300 KM * Don Marin Krešić 200 KM * Sestre Milosrdice, Titova 44, Sarajevo 300 KM * Luca Ćorić 50 KM * Pizzeria „Don Andjelo“ 100 KM * Don Ante Ledić 200 KM * Klanjateljice Krvi Kristove, Kongora 150 KM * B. i M. 100 KM * Samostan Sv. Klare, Brestovsko 100 KM * ŠSF Hercegovačke provincije, Sarajevo 200 KM * Anka Rosić 25 KM * Župa sv. Petra apostola, Donji Muć 500 kn * Biblijsko-molitvena skupina, Ludbreg 14.400 kn * Franjevački samostan, Zagreb 1000 kn * Župa sv. Mihovila arkandela, Murter 1000 kn * Josipa Vl. Branko Mazarčić 15000 kn * Gordana Radošević 50 kn * Bernard Đurić 400 kn * Ivo Marušić 100 kn * Stjepan Smoljić 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Miroslav Matić 100 kn * Ordinacija opće medicine Damir Dasović 2000 kn * Branka Maslač 200 kn * Nada Vrbek 100 kn * Zdenko Bujger 1000 kn * Ivanka Nikolić 1000 kn * Željko Mršić 300 kn * Božidar Škarec 200 kn * Dolores Ivezić 400 kn * Zlatica Borojević 3000 kn * Vinko Đotlo 100 kn * Marijan Čović 100 kn * Karolina Hrastović 200 kn * Ivica Papić 100 kn * Robert Šćuka 500 kn * Julija Boronjek 1000 kn * Vesna Verga 260.89 kn * Davor Cindrić 800 kn * Katica Pelic 300 kn * Mladenka Lovrović 150 kn * Veronika Valičević 50 kn * Ante Matković 50 kn * Darinka Gatara 65 kn * Zoja Zubčić 50 kn * Stjepan Vuzem 100 kn * Lucija Bubits 30 EUR * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Marija Križek 100 kn * Siniša Horvat 1000 kn * Kata Zubak 50 kn * Gordana Radošević 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Marija Martinako 100 kn * Vinko Klarić 200 kn * Jelena Kučić 350 kn * Stjepan Smoljić 100 kn * Marijan Šitum 50 kn * Božidar Škarec 200 kn * Danijel Stanković 20 EUR * Ivica Bradara 150 kn * Kata Sabelja 100 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJ-POTREBITIJE:

Anica Ćurić 100 KM * Anda i Ivan Vrdoljak 30 KM * Ljubica Jelić 360 KM * Eleonora Rašić 100 KM * Gordana Radošević 50 kn * Veronika Radić 500 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Iva Vukas 70 kn * Zrinka Pulić 500 kn * Oleg Dugina 500 kn * Ivna Talaja 100 kn * Mirjana Deak 100 kn * Ivan Ivaković 500 kn * Nebojša Gunjević 300 kn * Dražen Ištvanović 150 kn * Maro Kaluz 150 kn * Marijana Maleš 100 kn * Tomislav Stipić 200 kn * Ivana Srdarović 30 kn * Zoja Zubčić 100 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Slava Siladi 300 kn * Sandra Španić 200 kn * Davorka Šimanović 200 kn * Antal Balog 20 kn * Leo Kalčić 500 kn * Pero Petanjak 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Branko Dragojević 350 kn * Ana Duka 30 kn * Dubravka Trgovec 50 kn * Zdenka Sever 100 kn * N.N. 200 kn * Željka Vodopija 200 kn * Dubravko Tandarić 150 kn * Josip Kordić 100 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Ljubica Lobar 100 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Don Ante Ledić 1.000 KM * Župa Dragunja 1.250 KM * Martina Tadić 90 KM * Zlatko Tadić 34 KM * Slaviša Andrić 87,40 KM * Kafana Lug, Živinice 175,70 KM + 22 EUR * Igor Končurat 100 kn * Marija Cerčić 500 kn * Božica Pratnemer 50 kn * Pjevači Betlehemske zvijezde Kaptol i Nova Ves 8.045 kn * Pjevači Betlehemske zvijezde, Zadar 100 EUR * Župa sv. Jurja, Bapska 2.413 kn * Igor Končurat 100 kn * Marija Nikolić 70 kn * Marija Galić 50 kn * Paula Bodrožić 100 kn * Pilic Andreas und Dragana 50 EUR * Osnovna škola «Split 3» 530 kn * Župa sv. Petra i Pavla apostola, Brtonigla (donacija vjernika Materada, Petrovija i Kršete) 5.000 kn * Alen Sambolec 400 kn * Župa sv. Jelene, Šenkovec 1.600 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Veselka Skoko 800 KM * Ivana Čilić 20 KM * Tomislav Bilić 150 kn * Anica Bonić Rakovac 300 kn * Stjepan Harča 100 kn * Janko Krznarević 1000 kn * N.N. 1000 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Jure Rupčić 2.500 KM * Branko Kutleša 130 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Sima Barbarić 100 KM * Mons. Mato Zovkić 76 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Iz župe Ovcarevo: Dragan Barišić 80 KM * Vlatka Barišić 100 KM * Marko Valjan 100 KM * Jelena Kapetanović 100 KM * Poslovne usluge, vl. Miro Tolić 1.000 kn * Ane Kukuruzović 100 CHF * Dragica Čiča 750 kn * Petar Cirko 100 kn * Jozo Bjelanović 100 kn * Marjo Vazgeč 300 kn * Goran Šipek 50 kn * Željko Cobanov 70 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Vesna Hećimović 150 kn * Blagoje Kordić 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Župni ured Klobuk 400 KM * Komping d. o.o., Vitez 50 KM * Ivanka Doko 25 KM * Ljubica Ljeti 100 KM * Josip Župan 50 kn * Anđa Mrvelj 100 kn * Stevo Horvat 100 kn * Vesna Erdec 75 kn * Ruža Turk 50 kn * Nada Vuković 50 kn * Mihael Popinjac 100 kn * Dubravko Tandarić 265 kn * Anđa Svoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Josip Čović 70 kn * Josip Trbara 500 kn * Niko Matešić 750 kn * Ivanka Boras 200 kn * Marija Brozović 500 kn * Krešo Mišura 500 kn * Tomo Filipović 200 kn * Romana Matovina Nestorovski 300 kn * Dario Maradin 100 kn * Berislav Drakulić 100 kn * Magda Vlahović 70 kn * Jasminka Jug 100 kn * Leo Kalčić 500 kn * Antonieta Težak 50 kn * Josip Župan 50 kn * J. Zrno 30 kn * Tomislav Skroza 200 kn * OŠ Mate Lovraka, Zagreb 1.400 kn * Anica Keškić 150,40 kn * Ana Duka 30 kn * Damir Milić 250 kn * Danica Humeck 20 kn * Župa Sv. Stjepana 750 kn * Mihael Popinjac 100 kn * Kamelija Matijašević 30 kn * Ljuba Filipović 1.000 kn * Jadrana Horvatić 50 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Jadranska Baučić 120 kn * Blaženka Kočić 200 kn * Dragan Matijević 60 kn + 30 kn + 60 kn * Margareta Tomšić 30 kn * Ja-

dranka Baučić 149 kn + 189 kn * Pero Petanjak 50 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Marina Petrović 200 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONAVIRUSA U MISIJAMA:

Kristijan Cvcanger 200 kn + 200 kn * Mara Perić 70 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

„Orlando“ d.o.o., Grude 2.000 KM * Bruno Budimir 100 KM * Marija Krešić 50 KM * Janja Rimac 100 KM * Ivka Rimac 100 KM * Zdenka Mamuza 100 KM * Lidija Petrač 70 kn * Stane Radulović 50 kn * Marija Barić 20 kn * Privatna Ordinacija Interne Medicin e Miroslava Pavić, Split 1.000 kn * Nikola Horvat 100 kn * Marica Ivanović 50 kn * Vesna Mohorovićić 40 kn * Dario Časar 200 kn * Božo Lončar 125 kn * Srećko Botrić 150 kn * Irena Šanje 100 kn * Stipe Ćizmić 50 kn * Mladen Crneković 100 kn * Marija Vuković 100 kn * Lidija Petrač 70 kn * Aleksandar i Marina Jazić 200 EUR * Dubravka Barić 800 kn * Anica Vlačić 100 EUR * Mario i Ana Vlačić 100 EUR * Danko i Marina Radovniković 100 EUR * Hlavska Pandurić Maja 800 kn * Kata Sabelja 100 kn * Zvonimir Jazo 100 EUR * Branka Lugačić 200 kn * Marija Daniela Krnic 1.000 kn * D. Delić 120 kn * Marija Cveljo 100 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

Mara Jurić 70 KM * Marin Cvrle 970 kn * Karla Šimunović 970 kn * Enes Brničanin 140 EUR * Jasmina Baćak 485 kn * Anita Mikec 100 kn * Snježana Kramar 500 kn * Kristina Andabaka 500 kn * Ivo Hrga 50 kn * Krešimir Pandžić 970 kn * Ivanka Žilić 970 kn + 485 kn * Tatjana Stanković 400 kn * Andrijana Đuzel 500 kn + 500 kn * Mirna Zrinski 970 kn * Lovro Maravić 970 kn * Sanda Smolić 485 kn * Luka Karlić 500 kn * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Josip Pivac 485 kn * Damjan Peterlin 970 kn * Ana Golem 485 kn * Silvija Ljubojević 100 kn * Josip Spajić 50 kn * Ivanka Karlić 1.000 kn * Eva Damjanović 100 kn * Martina Dajak 500 kn * Ivan Raguž 970 kn * Ljuba Vrdoljak 485 kn * Gordana Gašić 485 kn * Ružica Lončar 970 kn * Mira Bakula 50 EUR * Barbara Ivančić 485 kn * Vlatka Ivančić 485 kn * A. Rimac 100 kn * Ružica Lončar 970 kn * Marija Zečić 50 kn * Martina Kramar 485 kn * Dunja Osojnak Marinović 30 kn * Snježana Mikec 100 kn * Anđela Jurković Pehar 485 kn * Andrijana Đuzel 500 kn * Zlatko Mijoč 500 kn * Iva Vlašić 485 kn * Anja Zoričić 100 kn * N.N. 485 kn * Božica Juren 485 kn * Katarina Kristić 200 kn * Hrvoje Šute 500 kn * Karolina Brlečić 970 kn * Pamela Banovac 50 kn * Jelkica Štironja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Nataša i Mirko Kelić 100 EUR * Ana Mrgan 100 kn * Kristina Jurković 200 kn * Dubravka Pavišić 50 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Ana Nađ 100 kn * Nada Martić 800 kn * Željka Tukić 300 kn * Vikica Šalić 300 kn * Ivana Vekić 100 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Iva Miličević 200 kn * Ana Mrgan 100 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Anica Josić 200 kn + 200 kn * Marija Horvat 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Luca Kovač 50 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Marija Barić 20 kn • Romano Tripalo 150 kn • Zoran Zorica 100 kn • Ante Sabljčić 200 kn • DOMINIK Voće d.o.o. 5.000 kn • Nedjeljka Drnić 200 kn • Jurica Benzon 750 kn • Srećko Botrić 150 kn • Ana Keba 300 kn • Katarina Vajdoher 100 kn • Vjekoslav Kapš 200 kn • Župa sv. Jurja, Bapska 12.000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Ankica Bugarin 400 KM + 100 EUR * Valentina Volarić-Lufčić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Franjo Stojić 400 KM * Katolički školski centar „Sv. Franjo“, Tuzla 1.918,30 KM * Vjekoslav Kapš 200 kn • Anka Dužnović 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Branko Grgić 100 KM * Jela Šimičević 100 KM * Božo Lovrić 10 KM * N. N. svećenik iz Bosne 3.000 EUR * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Nikolina Petrović 5 KM * Đurđica Benčić 200 kn • Štefanija Šajn 100 kn • Darko Hirštajn 150 kn • Ružica Knežević 5800 kn • Ružica Knežević 100 EUR • Ružica Knežević 50 CHF • Marina Spaić 100 kn • Marica Balog 4400 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Nadbiskupijski centar mladih „Ivan Pavao II.“ 1.805 KM * Magdalena Dodik 100 KM * Blaženka 10 KM * s. Terezija Batarilo 50 KM * Marija Lasić 50 KM * Sofija Mišanović 100 KM * N. N. svećenik iz Bo-

sne 3.000 EUR * N. N. svećenik iz Bosne 2.000 EUR * Don Ante Ledić 1.100 KM * Terezija Grubišić 60 KM * Marica Tabak 100 KM * Dražana Lovrinović 500 kn • Rabbit - Software d.o.o. 5.300 kn • Rodonit d.o.o. 500 kn • Kreditna Unija Jamstvo, Županja 3.500 kn • Vesna Batur 500 kn • Željka Maravić 50 kn • Lana Borović 100 kn • Ivan Ivaković 500 kn • Mari Ivica Jušinski 100 kn • Ris d.o.o. 5.300 kn • Marica Barač 100 kn • Netcom d.o.o. 3.000 kn • Maja Marija Prelec 50 kn • Josip Knežević 400 kn • Jelena Kvesić 100 EUR • Boris Šošić 800 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ante Sabljčić 200 kn • Verona Čurić 100 kn • Vladimir Sukser 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Marijan Almaš 25000 kn • Franjo Trojnar 200 kn • Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Anita Čorić 230 KM * Darija Marijan 80 KM * Ivana Juroš 30 KM * Ivana Bjelopavlović 50 KM * Lidija Malbašić 20 KM * Ivana Slišković 50 KM * Miro Lovrić 50 KM * Slađana i Alen Josipović 100 EUR * Matija Škrobo 50 KM * Krešimir Jozinović 50 KM * N. N., Žepče 50 KM * Marica Eldić i obitelj 100 KM * Marija Budimir 20 KM * Ante Sabljčić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Dom zdravlja, Široki Brijeg 475 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Nada Hrga 300 kn • Računovodstvo Čosić d.o.o. 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Ivanka Vidović 100 KM * Ante Sabljčić 200 kn • Jelkica Štironja 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

N.N. 1000 kn • Ana Nađ 100 kn • Božidar Agata 200 EUR • N.N. 1000 kn • N.N. 1500 kn • Ivica Filipović 500 kn + 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N. Kruščica, Vitez 200 KM * Eko Veteran 1530 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Josip Rajčić 40 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

N. N. Kruščica, Vitez 70 KM * N.N. 500 kn • Zdenka Podhraški 1200 kn • Marija Fleten 400 kn • Lada Grubišić 2000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Jasna Stojkic 20 KM * Kristijan Marasović 100 kn • Natko Blagojević 100 kn • A. Harča 20 kn • Marinko Števanja 200 kn • Danica Miškic 100 kn • Tea Vosnik 50 kn • Sanja Jelenčić 100 kn • Niko Matešić 750 kn • Kristina Beljak 50 kn • Marija Cikojević Klasić 100 kn • Biserka Pešut 150 kn • Luca Radman 20 kn • Mirjana Fitz 50 kn • Župa Presvetog Trojstva, Visoko 200 kn • Natko Blagojević 100 kn

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

s. Vinka • Tomo Zeba • s. Jozefina Bagarić

MISIJSKA KRIŽALJKA – VELJAČA 2022.

Radosna vijest	Životinje simbol kršćanstva	Sklonište (str.)	Darovana	Poglavlar u samostanu	Životinja	Gol	Grad u Grčkoj	Zamjenica	Italija	Grada za kuću (tur.)	Nauk o moralu (množ.)	Ura	Dio tijela
List koji slavi 50 godina izlaženja													
Dodatno oprati									Napad Prikladan za ulaz				
Neradnici								Pitanja Mjesto u SAD-u					
Uzdignuta (lat.)						Sličan Sluzava tekućina						Rimski 5 Naizvan	
					Mj. izlaženja Radosne vijesti								
	Litra					Poslije Naš list					Prvo slovo Pamet		Mjera za zemlju
	Vrsta jela									Rijeka u BiH 13. slovo			
	Prvi urednik Radosne vijesti												

Rješenja iz prošlog broja: DJECA POMAŽU DJECI

RADOSNA VIJEST

MISIJSKI INFORMATIVNI LIST

BROJ 1

PRVI BROJ RADOSNE VIJESTI, VELJAČA 1972.

CIJENA 3

IZ SADRŽAJA:

Uvodna riječ
Upoznajmo misijske dokumente
Velike simpatije prema crkvi u Japanu
Statistike stanovništva
Zanimljive teme: afričko pleme Felupe
Djela apostolska u usporavanju
Iz urednikova ugla
Mučenik Bošković, naš misionar u Bugarskoj

*DA VJERNICI PREPOZNAJU U
KORIZMENOM VREMENU
KARAKTER KRŠTENJA I POKORE –
MOLIMO GOSPODINA!*

(nakana Pavla VI za veljaču)

*DA RIJEČJU I DJELOVANJEM
NAVIJEŠTAMO RASPETOG KRISTA,
BOŽJU SVEMOĆ I MUDROST –
MOLIMO GOSPODINA!*

(nakana Pavla VI za ožujak)